

ge og borgerlige monumenter. Fra det 17. århundrede bliver materialet mere fyldestgørende, til man omkring 18. århundredes start befinder sig midt i en blomstringsperiode af høj kunstnerisk kvalitet, præget af navne som Francesco Quadri, Domenico Carbonetti, Carlo Enrico Brenno og Carlo Staffieri. Især forekommer behandlingen af ikke længere eksisterende, men kunstnerisk centrale værker som Hirschholm Slot og det første Christiansborg særdeles værdifulde for en forståelse af disse monumenters samlede kunstneriske program og deres betydning i samtiden. Her slutter den kronologiske gennemgang, mens katalogen viser, at planerne havde omfattet flere monumenter fra det rige 18. århundrede.

Wivan Munk-Jørgensen

Danmarks Kirker. Ribe amt, hefte 27.
(Nationalmuseet/Poul Kristensens Forlag, 1993). 132 s.

Heftet blev, ved en ekspeditionsfejl, ikke omtalt i anmeldelsen i *Historie* 1995, 2. Men selvfølgelig bør det nævnes, at også de fire kirker i Lindknud, Brørup, Holsted og Føvling samt de moderne kirker Hovborg, Johanneskirken i Brørup og Skt. Peders i Holsted er kommet i kirkeværket. Anmelderen vil som sædvanlig hefte sig ved den største og kønneste af middelalderkirkerne, Føvling. Det er karakteristisk, at Føvling i kirkelisten i Ribe Oldemoder fra midten af 1300'erne er ansat højere end de andre kirker. Den hører til de bedst bevarede af de jyske granitkirker, og skibets oprindelige tagværk er fra tømmer fældet ca. 1203. Indvendig har kirken præg af landlig senbarok. Interessant er en gravsten fra 1200-1250 på latin, men i runeskrift, over Esbern Langsum. Langsum er et navn, som netop optræder i det 13. århundrede i Ribe stift, men som fornavn.

Erik Ulsig

HISTORIEVIDENSKAB

Bernard Eric Jensen: *Historiedidaktiske Sonderinger*. Bind I. (Institut for historie og samfundsfag, Danmarks Lærerhøjskole, 1994). 206 s., 100 kr. + forsendelse.

Bernard Eric Jensen har i dette første bind af sine sonderinger samlet en række artikler, der i perioden 1985 til 1993 har været publiceret i forskellige antologier og tidsskrifter, og forsynet dem med en nyskrevet indledning. Målgruppen må vel i sagens natur primært være folkeskolens historielærere, men bogens ærinde og indhold synes i høj grad at måtte påkalde sig videnskabsfagets opmærksomhed.

Bogen falder i to dele. 2. del, »Med Europa som ramme«, indeholder tre artikler om dansk historievidenskab i et europæisk perspektiv. Denne del vil nok være den, som videnskabsfagets historikere vil have mest umiddelbar gavn af at læse, idet Bernard Eric Jensen her udfører flere pionerarbejder inden for de seneste års historiografi, hvorom man ikke kan finde analyser andre steder. Dommen er mest negativ, men absolut hverken uvedkommende eller malplaceret. Bernard Eric Jensen analyserer danske europahistorier fra Gustav Bang til Søren Mørch, hvor han finder lige så megen kontinuitet i eurocentristisk henseende, som man kunne forvente, og